



ΤΗΣ ΜΟΙΡΑΣ ΤΑ ΓΡΑΜΜΕΝΑ

Ο ΘΕΑΤΡΙΝΟΣ

Ο πατέρας κι' η μάνα άκουγαν προσεχτικά και με μεγάλο σεβασμό τις Μοίρες που είχαν μαζευτεί γύρω άπ' τή κούνια του νεογέννητου παιδιού τους :

— Παιδί, θά γίνης άμορφο και ξακουτό παλληκάρκι έλεγε ή μά άπ' τις Μοίρες. Ο λαός θά σε χειροκροτεί κι' οι φίλοι σου θά σέρνουν τ' άρμα σου τρελλοί άπ' τόν ένθουσιασμό τους. Θά φορέσης χρυσό διάδημα στό κεφάλι σου, θ' άγαπηθής άπό έκάτο ήρωίδες, θά κάμης τόν κόσμο νά γελάη, νά κλαίη, νά τρέμη, ν' ανατριχιάζη. Οι ποιητές θά σκορπίζουν τά μαργαριτάρια τους μπρός στά πόδια σου και με τήν άθάνατη λύρα τους θά τραγουδήσουν τή δόξα σου. Τό φαριμάκι και τό μαχαίρι δέ θά μπορούν νά σε βλάψουν και τ' όνομά σου θά περνάη περήφανα πάνω άπό τά βουνά και τά πέλαγα.

Η μητέρα άκούοντας τά λόγια αυτά γονάτισε δακρυσμένη για νά εύχαριστήσει τήν καλή Μοίρα... Άλλά έξαφνικά ή πόρτα άνοιξε και ή μάνα ή Μοίρα της άθάνατης δόξας.

— Δέ μπορώ νά πάρω πίσω τά δώρα που του χάρισαν οι άλλες άδελφές μου, αλλά νά τί προφητεία θέλοντας νά τις τιμωρήσω έπειδή με λησμόνησαν : Τά χρυσά διαδήματα θάναί άπό στρατόχαρτο, θ' άγαπηθή, θά κλάψη, θά γελάση για νά διασκεδάση όσους θά τόν άκούουν. Κι' αυτοί άκόμα που θά χειροκροτούν δέ θά χουν γι' αυτόν καμιά έκτίμηση και θά του φέρονται όξω στό δρόμο όπως στους κοινούς πολίτες. Όταν τ' όνομά του θά φτάση δόξασμένο μεσουρανιάς, ό λαός που τόν έλάτρευε ως τότε σάν είδαλο, θά τόν γεροίσει και θά χαρίση τήν δόξα και τήν έκτίμησή του σ' άλλον. Η δάφνη θά μαραθίη για πάντα μαζί με τό στεφάνι του. Θά πεθάνη μία μέρα δυστυχημένος, ξερμος, λησμονημένος και τίποτα δέ θ' άφήρη πίσω του, τίποτα...

— Τί θά γίνη λοιπόν τό παιδί μου ; ρώτησε μ' άγωνία και τρόμο ό πατέρας του.

— Θά γίνη θεατρίνος ! ειπεν ή Μοίρα και χάθηκε...

Σάρα Μπερνάρ

γίνει ή ένεσις.

— Μη μ' άγγίζης, φώναζε άγρια. Άλλά ή "Έντιθ μ' όλοένα μεγαλύτερο έρωτικό πάθος έκολλούσε άπάνω του.

Τότε έξενστικτού τά χέρια του Γουίλιαμς, στήν άπεγνωσμένη άμυνα του κατά της θανατηφόρου αυτής περιτύξσεως, έσφιχτηκαν με δύναμη γύρω άπό τό λαϊκό της "Έντιθ.

Τό πρόσωπό της άδριασε νά μελανιάζη, τά μάτια της πετάχτηκαν έξω άπό τις κόγχες και ή έκφρασή της πήρε τόση τρομακτική άγριότητα που τά χέρια του Γουίλιαμς παρέλυσαν και άφήξαν νά σαρώσει ή βροχή πάνω στο ντιβανί τό άρμυρο πιά σώμα της "Έντιθ.

Ο Γουίλιαμς έννοιωσε τό μυαλό του νά σαλεύη. Δέν μπορούσε νά πιστέψη πως όλα αυτά που συνέβησαν τόσο γοργά ήσαν αλήθεια. "Όχι ! όχι ! "Ήταν ένα κακό όνειρο, ένας έφριλτης. Άρπαξε τά χέρια της φωνάζοντας με παραφορά :

— "Έντιθ ! "Έντιθ ! Άγαπημένη μου ! Μίλησέ μου.

Άλλά τά χέρια της "Έντιθ έπεσαν ξερά. "Ένα ρίγος τόν πάγωσε. "Έτρεξε σάν τρελλός στήν πόρτα και με όλες τις δυνάμεις του προσπάθησε νά τήν άνοίξη. Του κάκου όμως ! Σάν μεθυσμένος, με βήματα τρικιλίζοντα έθύρισε κοντά στό πτώμα, έπεσε άπάνω του και άρχισε νά κλαίη με λυγμούς...

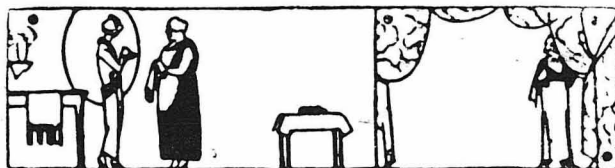
Σέ λίγο, χωρίς θόρυβο ή πόρτα μισάνοιξε και μ' ένα διαβολικό γέλιο, άκούστηκε νά λέη ό Μορνεύ.

— Ώστε μου ύπολογαγέ έλ τίζω ή λίγες ώρες που έχεις άκόμα νά ζήσης νά περάσουν εύχάριστα με τή συντροφιά της γυναίκας μου ! Σέ σένα έχω κάνει τήν ένεσι ! Γελάστηκες όμως και τήν έλπιές !

Η φωνή του ήταν όξεια και διαπεραστική σάν σφαιρίμα φειδιού.

Ο Γουίλιαμς γύρισε τό κεφάλι και μόλις πρόλαβε νά δη τή σατανική μορφή του Μορνεύ μέσα άπ' τή μισανοιγμένη πόρτα που άμέσως ξανακλείστηκε βαριά σάν ταφόπετρα.

K.



ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

200.000.000... φελοί τήν ήμέρα

Η χρησιμοποίηση των φελών για τό βούλωμα των μπουκαλιών εινε πολύ παλιά, καθώς άπεδείχθη άπό τις άνασκαφές της Πομπηίας. Σήμερα εινε τόσο διαδεδομένη σ' όλο τόν κόσμο, ώστε υπολογίζεται ότι ή κατανάλωση των φελών φθάνει τά διακόσια εκατομμύρια τήν ήμέρα. Στήν Άγγλία μονάχα και στις άποικίες της χρησιμοποιούνται 40 εκατομμύρια φελοί τήν ήμέρα !

Σέ 20 εκατομμύρια άνθρώπους οι φελοί που χρησιμοποιούνται για τις μπουκαλιές της σαμπάνιας που καταναλώνονται ήμερησίως σ' όλο τόν κόσμο.

Ο φελός όμως δέν χρησιμεύει μόνο διά τό βούλωμα μπουκαλιών. Με φελοί γίνονται άκόμη και έργα τέχνης. Έτσι τελευταίως στό Παρίσι έγινε μία άριστουργηματική έκδοσις του <Δόν Κιχώτη> τυπωμένη με δύο χρώματα πάνω σ' λεπτότατα φύλλα φελοί.

\*\*\*

Τό σπίτι... των χήρων

Στή Φραγκφούρτη ιδρύθη έσχάτως τό <Σπίτι των χήρων>. Δέν πρόκειται βέβαια περί κανενός φιλανθρωπικού ιδρύματος για τους χήρους.

Τό <σπίτι> αυτό που εινε ένα πραγματικό παλάτι, ιδρύθη διά των χρημάτων ενός βαθυπλούτου τραπεζίτου και άποβλέπει στην προστασία και άνατροφή των μικρών που έχασαν τις μητέρες τους. Κάθε χήρος που έχει παιδιά μπορεί νά τό έμπιστευθή στους καλούς παιδαγωγούς του ιδρύματος, πληρώνων αναλόγως των πόρων του ή και δωρεάν έφ' όσον δέν έχει χρήματα. Τά μικρά αυτά βρίσκουν μέσα στό <Σπίτι των χήρων> όλη τή στοργή και τις φροντίδες που δέν θά μπορούσαν νά βρούν στό σπίτι τους και διδάσκονται, αναλόγως της κλίσεως που θά δείξουν, διάφορα επαγγέλματα.

\*\*\*

Ο <Σύνδεσμος της σιωπής>

Μία έξυπνη και χαριτωμένη άμερικανιά, ή Μις Ίσακ Ράις, άνηθισμένη άπό τόν άνυπόφορο θόρυβο της σημερινής ζωής, έσκέφθηκε νά ιδρύση έναν σύνδεσμον Σιωπής. Και μέ... άμερικανική ταχύτητα άρχισε τελευταίως νά πραγματοποιή τήν σκέψιν της αυτής. Λαθίτοισα μεγάλην περιουσίαν προείλιπσε πολλά μέλη στό σύνδεσμό της, τά όποια με φανατισμόν προπαγανδίζουν ύπέρ της... σιωπής. Έτσι ένα πρωί, πρό μηνός οι Νεοπορκεζοί ειδαν μ' έκπληξη τους τρία αεροπλάνα νά σκορπίζουν πάνω άπό τήν πόλι μικρά κόκκινα χαρτάκια, επάνω στα όποια ήταν γραμμένο τό έξής :

<Σιωπή ! Σιωπή ! Μόνον τότε θά εύχξηση ό άνθρωπος, όταν πάψη νά κινή θόρυβο ! >

Όπως καταλαβαίνετε ή προκηρξυξές αυτές προήρχοντο άπό τόν Σύνδεσμον της Σιωπής.

Μεταξύ των πρώτων άρθρων του καταστατικού του Συνδέσμου αυτού περιλαμβάνεται και ή κατάργησις του... πίνου !... Άν κατώρθωνε ή Μις Ράις νά ιδρύση και στάς Άθήνας ένα παρόμοιο του Συνδέσμου της, θά τήν εύγνωμονούσαμε βαθύτατα.

\*\*\*

Αινώδιο άντρέγγυνο

Στό Κρίσμουδ της Άγγλιας, ό κύριος Όσκαρ Σάγιαρ, ήλικίας 126 χρόνων και ή κυρία Φύλλις Σάγιαρς, τό γένος Πίλμον, ήλικίας 118 χρόνων έώρτασαν πρό μηνός έπιστήμως τήν έκατονταετηρίδα του γάμου των !... Μεταξύ των προσκεκλημένων παρίσταντο 712 άπόγονοί των !...

\*\*\*

Μία ενδιαφέρουσα στατιστική

Στό Παρίσι υπάρχουν σήμερα 263.352

σκύλλοι, καταγεγραμμένοι και πληρώνοντες τόν φόρον των. Τό 1926 άπ' όλον αυτόν τόν αριθμόν των σκύλλων προσεβλήθησαν άπό λύσσα μόνον τριάντα. Τά τριάντα όμως αυτά λυσσασμένα σκυλλιά έδάγκωσαν 208 πρόσωπα, τά όποια και έθεραπεύθησαν ύποστάως τήν γνωστήν και όδυνηροτάτην άντιλυσσικήν θεραπείαν.

